

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 94 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 9 (SF og EL).

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 62: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Ændring af rådighedsreglerne, ændring af reglerne for offentlig jobtræning, nedsættelse af kontanthjælp og introduktionsydelse efter 6 måneder m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 3/12 2002. Anden behandling 5/12 2002. Tillægsbetænkning 5/12 2002. Ændringsforslag nr. 1-5 af 6/12 2002 uden for tillægsbetænkningen af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 5 ændringsforslag af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

For Enhedslisten er de ændringsforslag, som ministeren her har stillet som konsekvens af vedtagelsen af L 89, faktisk meget sigende.

Vi har jo under hele behandlingen af arbejdsmarkedsforliget og ikke mindst af L 62 fremhævet det asociale sigte med de nedsatte kontanthjælpssatser, og vi har samtidig forsøgt at finde ud af, hvorfor en del af de partier, som tidligere på året var fly forbandet over de nedsatte kontanthjælpssatser, som blev kaldt starthjælp, nu er vendt på en tallerken og fremhæver nedsatte

satser som en motivation for de ramte til at komme i arbejde.

Jeg synes, at ikke mindst ordførerne fra Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre burde tvangsindlægges til at læse og forstå indholdet af de ordførertaler, som hhv. fru Karen Klint og hr. Christian Brix Møller kom med under førstebehandlingen af starthjælpssforslaget i marts måned.

Det var social, klar tale om konsekvenserne af nedsatte satser. L 89 handlede som bekendt om en revision af loven om starthjælp, hvor det er lykkedes regeringen at få rettet op på forårets udskejelser i forhold til grundloven, men uden at rette op på de økonomiske forringelser for ægtepar eller samlevende, hvor den ene part er på starthjælp.

Jeg vil her til fremme af den politiske forståelse blandt flertalspartierne benytte lejligheden til at fremhæve sammenhængen mellem de nedsatte starthjælpssatser og de satsnedsættelser, der indgår i L 62.

Det er rigtigt, at beløbene ikke er ens, men retningen og konsekvenserne er de samme. En stor gruppe af i forvejen økonomisk svagt stillede vil komme ned på et indkomstniveau, som ligger under, hvad der kan betegnes som et basislevniveau. Det fremmer ikke integration, men isolation.

Det forunderlige ved ministerens ændringsforslag er, at der trods alt er grænser for galskaben. Jeg tænker her på ændringsforslagene 2, 3 og 5, som har et fælles indhold, nemlig at de mennesker, man i forvejen har trykket økonomisk ned i skidtet med de særlig lave start-hjælpssatser, ikke skal have et yderligere tryk gennem de nedsatte satser i denne omgang.

Man skal øjensynlig være glad for lidt i disse tider, især hvis man er på kontant- eller start-hjælp. Og på trods af vores generelle væmmelse i forhold til lovforslaget må vi selvfølgelig støtte, at de berørte mennesker ikke bliver afstraffet to gange. Derfor vil vi stemme for de tre nævnte ændringsforslag, mens vi vil undlade at stemme til ændringsforslagene 1 og 4.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal ikke gå ind i debatten om, hvem der bør tvangsindlægges eller ej til hvad og hvorfor, jeg vil blot tilkendegive, at Det Radikale Venstre hverken stemmer for eller imod regeringens ændringsforslag, som er konsekvensrettelser i forhold til L 89 – altså det problem, som regeringen